

**Thánh Lễ Ngoại thường để xin ơn Chúa Thánh Thần
trong ngày Khai mạc Tổng Công nghị của Tổng Xông Xitô**

Các bài đọc trong Thánh lễ: 2 V 5,14-17; 2 Tim 2,8-13; Lc 17,11-19

“Một người trong số họ thấy mình được chữa lành, đã quay trở lại và lớn tiếng tôn vinh Thiên Chúa. Anh sấp mình dưới chân Chúa Giêsu mà tạ ơn” (Lc 17,15-16).

Có lẽ, trích đoạn này sẽ là gợi ý để qua đó, chúng ta sẽ biết với tinh thần nào mình được kêu gọi để bắt đầu Tổng Công nghị này. Từ bảy năm nay, chúng ta thấy thế giới đã phải chịu nhiều đau khổ và đang chịu đau khổ bởi đại dịch nghiêm trọng, chiến tranh huynh đệ tương tàn, và nó đang đe dọa toàn thể thế giới; điều đó cũng cho thấy có một sự bất ổn rất lớn về chính trị và kinh tế. Mỗi người đều có những lý do riêng là “căn bệnh không thể chữa trị”, thứ “phong cùi” đó như gai nhọn cắm sâu trong thân xác họ, và họ chẳng còn quan tâm gì nữa. Nhưng người đàn ông được chữa lành trên kia phải là lý do để nối kết chúng ta lại, và mỗi người có những lý do để luôn quay lại với Chúa Giêsu, để tôn thờ và tạ ơn Ngài. Và đó là điều cho chúng ta có được sự gặp gỡ nhau ở đây.

Quay lại, tôn thờ, tạ ơn. Đây là ba chiều kích vô cùng lớn lao trong đời sống và trong đức tin cứu mang ơn Cứu Độ, mà chúng ta phải học từ người bị bệnh phong được chữa lành đó. Vào cuối trình thuật, Chúa Giêsu nói với anh: “Anh hãy đứng lên mà đi, lòng tin của anh đã cứu anh!” (Lc 17,19). Việc quay trở lại của anh giống như thể muốn nói rằng sự quay trở lại, sự tôn thờ và lòng biết ơn đối với Chúa Giêsu là những chiều kích của đức tin, mà nhờ đó chúng ta được cứu độ. Việc tiếp nhận của Chúa Giêsu không chỉ trả lại cho anh sự lành mạnh vốn có trước đây và nó cũng có thể mất sau đó, cũng không chỉ như là một giải pháp để giải quyết các vấn đề hiện thời của anh, nhưng là ơn cứu độ của anh và của chúng ta, ơn cứu độ đó là vĩnh viễn.

Với người bệnh phong được chữa lành, việc phục hồi sức khỏe chưa thỏa mãn được cho anh, vì anh hiểu rằng phép lạ chữa lành lạ dấu chỉ cho thấy về một điều gì đó lớn lao và quý giá hơn bội phần nữa. Nó là dấu chỉ cho thấy Đức Kitô chính là Đấng Cứu Độ đang hiện diện ngay đây và Ngài yêu thương anh. Vì lẽ đó, anh đã quay lại với Ngài. Như thế, sự chữa lành chưa đủ cho anh vì anh khao khát chính Đức Kitô, khao khát được gặp lại Ngài một lần nữa và mãi mãi, gặp lại Vì Thiên Chúa cũng là Đấng Cứu Độ của sự sống.

Chắc chắn chín người được chữa lành khác, họ được trở lại và sống đời sống bình thường của mình, với tất cả niềm vui. Phải chăng chỉ như thế mới là ý nghĩa của cuộc sống? Phải chăng điều đó là đáng giá nghĩa là có lại được sức khỏe để sống một thời gian rồi lại bị bệnh và chết? Chúa Kitô bang tặng cho chúng ta nhiều hơn thế. Ngài không chỉ trao ban cho chúng ta sức khỏe, không chỉ là một giải pháp cho các vấn đề, những khó khăn và đau khổ của chúng ta, mà Ngài trao ban cho chúng ta chính Ngài!

Bởi đó, đức tin sẽ giải thoát chúng ta, vì đức tin làm cho chúng ta được liên kết chặt chẽ với Chúa Kitô, nó luôn luôn mang chúng ta trở lại trước sự hiện diện và tình yêu của Ngài. Nhờ đó, chúng ta sẽ nhận ra Ngài trong sự thờ phượng Thiên Chúa, nhận ra Ngài như là suối nguồn niềm vui chẳng bao giờ vơi cạn của chúng ta. Niềm vui đó làm cho tất cả chúng ta không ngừng ngợi khen và tạ ơn Thiên Chúa.

Trở lại với Chúa Kitô và tái khởi hành với Ngài, cũng có nghĩa là, sự hiện diện của Ngài sẽ chữa lành và cứu độ chúng ta. Sự hiện diện đó được liên kết với một nơi chốn, và nếu chúng ta thực sự muốn gặp gỡ Ngài, thì chúng ta phải tìm đến đó, nơi Ngài hiện diện. Ngay cả Naaman một tướng lĩnh ngoại giáo, nhờ vào sự chuyển cầu của ngôn sứ Êlisa, Thiên Chúa đã chữa ông khỏi bệnh phong cùi. Ông biết rằng, ông cần mang theo mình một ít đất của nước Israel, để ông có thể phủ phục trên đó mà cầu nguyện với Thiên Chúa chân thật. Với chúng ta, số đất này là biểu tượng của Giáo Hội, của cộng đoàn, cộng đoàn những con người, ngang qua đó, chúng ta luôn được kêu mời quay trở lại để gặp gỡ, để tôn thờ và để ngợi khen Thiên Chúa. Số đất thánh này là nơi chốn của ơn gọi chúng ta, đó chính là mỗi cộng đoàn, là Tổng Dòng của chúng ta. Ngay từ lúc khởi đầu, các cha anh tiền nhân Kitô của chúng ta, họ đã hiểu rằng đặc sủng Kitô được nuôi dưỡng từ đặc sủng của thánh Biển Đức, phải được liên kết với miền đất thánh của sự hiệp thông giữa các đan viện mới lập với tân đan viện Cîteaux. Đó là hình thức chính yếu trong việc quay trở lại với Chúa Kitô, và ở trên vùng đất hiệp thông đó đã diễn ra Tổng Công nghị.

Vì thế, chúng ta đừng đến đây để nhóm họp Tổng Công nghị như nhóm họp của một quốc hội, của một tổ chức dân sự hay là một công hội nào đó, nhưng là với ý thức để cùng nhau tìm thấy được chính mình trên miền đất thánh của sự gặp gỡ Chúa Giêsu. Ngài là Đấng giải thoát chúng ta, là Đấng ban tặng cho chúng ta Thần Khí của Ngài, và Ngài là Đấng đổi mới chúng ta trong tình huynh đệ đại đồng của những người con cái Thiên Chúa Cha.

Tổng Công nghị của chúng ta sẽ diễn ra tốt đẹp và sẽ làm mới đời sống của Tổng Dòng. Để có được điều đó, trong những ngày này, chúng ta cầu xin Chúa Thánh Thần mở lòng trí chúng ta, để chúng ta biết lắng nghe Chúa Giêsu là Đấng nói với chúng ta: “Anh hãy đứng dậy mà đi, lòng tin của anh đã cứu anh!” (Lc 17,19).

*Viện phụ Mauro-Giuseppe Lepori
Viện phụ Tổng quyền Dòng Xiô*